

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De filiab[us] vane gl[or]ie Et p[ri]mo de Jactantia. Sermo. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

Bermo

XIII

E De filiabo vane glie Et pmo de
Jactantia. Sermo. xiii.

Recepserūt mercedē suam. Mat. vi.
In p̄cedētib⁹ f̄mōnib⁹ audiūstis
pla mala q̄d sc̄q̄t hō ex vanā gl̄ia; p̄p̄ q̄ merito
eūlibet t̄mēda; q̄b⁹ c̄tia reb⁹ ipsa compaf̄ vt
eīs cōḡsc̄t malitia. Et tādē nouē remēda i. p̄
ximō f̄mōe. i. q̄b⁹ rēta⁹ ad vanā gl̄iaz se d̄z iu-
nare et illā a se repellere. q̄r q̄dē t̄lēs se vaniglo-
riū/nō bñt expēctare mercedē ope⁹ suoz i. q̄b⁹
gl̄ianā do r̄ futura b̄itūdie. q̄r h̄ recipiūt mer-
cedē suā; laude vīc⁹ z honore ab hoīs quē que-
rūt z d̄siderāt; iux⁹ v̄biū saluacōr⁹ i. v̄bis theāt⁹
Amēdico vob⁹: recep. mer. suā. v̄bi s. Pro grā
B̄ne maria. Amēdico vob⁹: recep. mer. suā
v̄bi s. Postq̄i i p̄cedētib⁹ f̄mōnib⁹ audiūstis
t̄s q̄r sic vitāda z detestāda vanā gl̄ia. z q̄d
ca sint remēda. Nūc nūr v̄dētib⁹ estē de filiab⁹

A Pro q̄ notādū q̄ fm̄ Greg. xxi. moral.
Sep̄tēz notula. xvij. lepc̄ s̄ filie ianis sic vane glo-
fili e ya- rie q̄s t̄ sup̄ notaui ser. viij. i fine. Et s̄ breuer
eglie. iste. lz Greg. alio ordī illas enūerat. Prīa ē ian-
ctancia. Sc̄do p̄lūptio nouitati. Tertia hypo-
crisis. Quarta peinacia. Quīra discordia. Se-
xta p̄tentia. Sep̄tēz iobediēta. Unū s̄. Tho. q̄. q̄.
q̄. xxix. ar. iij. de fm̄ mēte Greg. vbi s̄. sup̄bia
est regim̄ oīz vicioz. Et manē gl̄ia q̄ ab ip̄a
immediate oris: dōt ec̄ viciū capitolē. Et postea ar.
v. ponit distictiōez filiaz ianis gl̄ie di. Finis in
anis gl̄ie ē manifestatio. p̄pē excellētia: ad quā
p̄ bō rēdere duplicitz: vices direc̄te z id̄re. Di-
recte p̄ vba aut p̄ fac̄ta. Si p̄ vbasic̄ ē iactan-
tia. Si aut̄ p̄ fac̄ta: illa p̄nt esse v̄l falsa. si
vera sic ē p̄lūptio nouitati: q̄s hoīes sol̄t mag-
gis admirari. si fac̄ta sūr falsa: sic est hypocrit̄.
Alio mō nit̄ q̄s māifestare suā excellētia: id̄ig
recte ostēdēdo se nō esse alio minorē. Et b̄ q̄dru-
plicē. Prīo q̄ntū ad ienētēz sive iellecc̄tū: sic
est peinacia: p̄ quā bō nimis init̄ sive siue nos-
lens credere sine meliori. Sc̄do q̄ntū ad volū-
tate: z sic est discordia: dū nō vule a xp̄ia volū-
tate discedere vt alijs p̄order. Tertio q̄ntū ad
locutionē: z sic est p̄tentia. dum alijs v̄bis clā-
morosis z altū litigār. Quarto q̄ntū ad fac̄tū:
z sic est inobediēta. dū. s. alijs nō vule c̄q̄ su-
periori. p̄ceptū. Et hūc ordinē seti Tho. suabo
in dicēdīs. Et in presenti sermone dicam si pos-
tero de primis tribus falsib⁹ inanis cleve-

B videtis *Jactranum* *Nouitatum* *presumptione*
Jactran. *Circa pñm̄ ē notadū cir.* (z *Hypocrisi.*)
ea metē sc̄i *Ebo.* q. q. q. cxt̄. ar. s. q. iactrati p̄
ta qd̄ est prie ē cū q̄ bñs se extollit. dicendo de se aliqd̄
sup id qd̄ i eo ē fm̄ virat̄. v̄l si d̄ id qd̄ i eo est
en̄ sup id qd̄ hoies de eo opinant̄. viceq; hoies
de eo bñs credit̄ qd̄ d̄:z en̄ ip̄e vult ex b lauda
ri. Et hoc fregit̄ sic ex supbia et appetitu inanis
glie: tāq; a ea moriva et incer̄ ipellēt̄ ad se ia

etandū. Nō sic cum aliq̄s alonge vulc̄ iacra re
aliquid: manū in altū levat. ita q̄ cupit se laudari
vobis i altū se extollit. Lōtra qd̄ dī Prover.
xvij. Laudet et alien⁹ t nō os tuū. extrane⁹ et
nō labia tua. Et Lato moralis. Nō te collau/
des nec te culpaueris ip̄e. Hoc faciunt stulti q̄s
glia vexat inanis. Sed di. q̄s: an iacräta sit L
pc̄m mortale vel veniale. Ad b̄ndet s. Tho. cia. 2 side
ij. q. cxij. ar. ij. q iacräta p̄t dupl̄ p̄siderari, rāt dūz
Uno mō fīm se; p̄t ē mēdaciū qddā. Sic q̄n pliciter
q̄s est pc̄m mortale et q̄nq̄ veniale. Mortale:
q̄s aliq̄s iacräter de se, p̄fert id qd̄ est ḥ gl̄am
dei. sic ex psalma regis Lyri dī Ezech. xvij. Ele
uatu est cor tuūr diristi. De⁹ ego sum. Ul̄ eriā
p̄ charitatē p̄ximi. sic cum aliq̄s iacrädo se p̄sp̄m
prumpit i p̄tumelias alioꝝ. sicut bi Lu. xvij.
de pharis eo q̄ dixit. Nō sum sic ceteri boim: ra
protes/injusti/adulteri/velut etiā hic publ̄ ica
nus. Quādoꝝ ho est pc̄m veniale. q̄n. l. alij
q̄s dc se talia iacräta/ q̄ neq̄ sunt ḥ deū neq̄ ḥ
p̄ximi. sed ex qd̄a surreptiōe sive in delibera-
cōplacēdo in scip̄o sive in ope suo. ¶ Alio mō
p̄t p̄siderari iacräta fm suā causā. s. supbia
vel appetitū lucrit: aut inanis gl̄ie. Et sic p̄cedit
ex supbia v̄l inani gl̄ia q̄ sit pc̄m mortale: etiā
ipa iacräta erit pc̄m mortale. alioꝝ erit pec⁹
carū veniale. Sed q̄n alios p̄sumit i iaceā
tiā. p̄ce appetitū lucrit: b̄ videt iam prīnere ad
pc̄mi deceptiōēz t dāmnu. Et tido talis iaceā
ta magis est pc̄m morale. Un̄ t ph̄s dī. iiij.
Ethi. q̄ turpior ē q̄ se iacet causa lucri: q̄ se
iactat cā gl̄ie vel bonorū: nō tñ semp̄ est pc̄m
mortale. q̄ p̄t esse tale lucru ex q̄lī nō dāmnu
scit. Sic etiā q̄ se iacet ut iurgia conciter pec
cat mortalr: salte de p̄ se b̄ faciendo: secus si d̄ p̄
accidēs et iactantia sequunt̄ iurgia. tuc em nō
esser morale. Sic ergo b̄uenor iactantia est
occitat̄ morale quando est p̄tra charitatē dei
aut. p̄ximi: fm se vel fm suam causam. q̄ autē
oliquis quādoꝝ se iacet i hoc delectādo. hoc
est quoddā vanum. t reducit ad mendaciū iog
colsum sive officiosum: nisi forte p̄ hec dei p̄cep̄
repter p̄tēneret. Hec snialis saner⁹ Tho. vbi s.
Exempla de iactantia habem⁹ in Jeroboam
ij. Regū. xij. qui dixit populo perenti sibi mig
orari iugum eis impositiū. Minor dige⁹ me
as grossori est dozo patris mei. Pater me⁹ ce
dit vos flagellis. ego cedam vos scorpionibus
tce iactabar se qdāmō maiorem patre suo
Salomone. ideo decem trib⁹ ab eo recesserūt.
Aliud habet Daniel. iiiij. de Nabuchodonosor
dicere. Nonne hec est babylon ciuitas mas
na quā edificauit in robore fortitudinis mee
ēt. Et sequit̄. Lung⁹ sermo adhuc esset in ore
regis vox de celo venit. Tibi dicitur Nabu
chodonosor rex: regnum tuum transfibit a te: t
a hominibus efficiet te: t cum bestiis t feris
te habitaro tua. Fenuꝝ quasi bos comedes.
sept̄ epa murabunt sup te donec scias q̄ ex
llus dominet in regno hoīz: cuicūt volue

De Jactantia et presūptione

rit de illis. Et eadē hora sermo cōplet⁹ est.

C Pro maiori enī intellectu dicit⁹ ē notādū q̄ aliquid scipm laudare tripli. Prio meritore.

D Scđo venialr. Tertio moralr. **C** Prio meri Jactare rite. Et h̄ adhuc tripli. vices aut p̄f charita/ scipm p̄ te dei: aut p̄f charitatē p̄xi: aut p̄f charitatez q̄s tripli sui. Prio p̄f charitatē dei: cū s. q̄s bona p̄pria laudari: nō p̄f jactātiā: s̄z ve p̄ ill̄ referat ḡras deo. Sicut ḡlosissima r̄go Maria i cātico suo dicebat Luc. 1. Quia respexit h̄gnilitate ancille sue: ecce ei ex h̄ brāz me dicēt oēs gnātiōes. Q̄ fē m̄bi maḡ q̄ potēs ē t̄ sc̄m nomē ei⁹. Sic posse h̄ t̄li itētōe sine p̄cō dicere. Dipotens de⁹ sic bñdīc̄t q̄ me iuit ad p̄ficiēdū būc vel h̄n laborē. sicut h̄ v̄l b̄ op⁹: q̄s salēt̄ se ēbonū.

C Scđo p̄ aliq̄s meritore laudare seip̄z p̄f charitatē p̄xi. Et em̄ q̄nq̄s neccāriā ad rep̄me/ das derac̄tiōes t̄ falsas crimiatiōes maloz. p̄

fame p̄p̄z fūarōe enarrare suas v̄tutes. Q̄ ut scribit⁹ v̄l. q. i. Sunt pl̄imi. q̄ diabol⁹ tanq̄ leo

rugies circuit q̄res quē deuorē. q̄ cordib⁹ plē/ biu suader ut doctrib⁹ suis atq̄s pastorib⁹ de

trahāt: ut sic plebejā lāgūfētēs n̄ renētib⁹ pa/ storib⁹ frenā cap̄: lasciviat arz i una ruāt. Ido

de Aug. xij. q. i. c. Nolo. Lōscia neccāria ē mi/ bisfama p̄xio. Et i ser. q̄dā q̄ leḡt̄ d̄ festo eiusdē

ipeair. L̄baritari v̄tē d̄ nob̄spis bodie sermo

reddēd⁹ ē. Q̄ em̄ v̄t̄ ait apl̄us spectaculū sci/ sum⁹ m̄do t̄ angel⁹ t̄ homib⁹: q̄ nos amāt q̄rūc̄

qd̄ laudēt̄ i nob̄: q̄ nos oderūt q̄rūt̄ qd̄ d̄trabāt̄

nob̄. nos āt̄ i v̄roq̄ medio ɔ̄stiruti t̄ vitā t̄ fa/

mā dō adiuuātē sic custodire dēm⁹ ut n̄ erube

scāt̄ d̄ derrac̄orib⁹ laudatores. Et Paul⁹ apl̄s

q̄. ad Lox. xij. t̄ xij. c. m̄lē laudib⁹ pdicat seip̄z.

nō p̄f ianē gl̄az: s̄z p̄f corinθiōz salutē. Nā

ve d̄ Ditero. i argumēto i ep̄lam ad Lox. Lox

r̄intbi si achāet̄: t̄ hi ab ap̄lo audierūt h̄ba v̄l/

tat̄: t̄ subuersi si m̄lefarie a fals̄ apl̄is. Qui/

dā a phē h̄bosa eloq̄ntia. alij a secca iudaice le/

gis iducit. Hos retuocabat apl̄s ad v̄rā t̄ euā

gelicā sapias. Hec ille. Qm̄ h̄o m̄lē eoz m̄lē

dixit: paulo ex oposito ip̄e m̄lē loq̄t̄ seip̄z

laudādo. **T**ertio p̄ q̄s meritore laudare se

ip̄m p̄f charitatē sui ut ɔ̄solez seip̄m: q̄n ē i ali/

q̄ tribulatōe pos̄t̄. sic dicit̄ Job. xxix. c. de se

loq̄ns cū amic̄ suis. Ocul⁹ fui ecco t̄ pes clau/

do. p̄i erā paup̄er: t̄ cāz quā nesciebā diligēt̄

sime inuestigabat. Sic h̄o existēt̄ i tribulatōe ad

ɔ̄solarōe suā n̄ ad vanā gl̄iam. etiā p̄ntib⁹ ali/

is dicere p̄t̄. Dipotens de⁹ leio q̄ nullū bonum

ap̄d̄ ce manet irremūterāt̄. tu scis q̄. p̄f te h̄ t̄

h̄ malū sepi⁹ facere omisi: q̄uis i m̄lē alijs de/

liq̄. tu scis etiā q̄ntū sepe paup̄ib⁹ cōpassus sū

t̄ misere⁹. Et q̄ eoz int̄ustā veratiōne libenter

impedimissem si potuissēt̄. t̄ sic de aljs bonis

op̄ib⁹ t̄. **C** Scđo p̄ncipalr p̄t̄ q̄s laudare

Laudaf seip̄m cū p̄cō veniali: cū vices aliq̄ de se dē ex q̄

seip̄m p̄ dā anī levitate. q̄ s̄z ɔ̄ charitatē dei arq̄. p̄xi. s̄z

q̄s veni⁹: q̄ forte delectādo i aliq̄ ope dē. Ego bodie v̄l

aliter beri adiuui illum i ista v̄l illa sua aduersitate

aut tribulatōe vel i hac reiāt̄ ɔ̄siliū sibi dedi/ q̄ als fuisset passus notabile dānū. Uel ego ho/ die istū vel istū labore p̄feci. v̄l m̄būp̄i retraxi/ i ita mea r̄c. Videat enī tal̄ q̄ n̄ sic se laudet ut/ p̄p̄er h̄ ab hoib⁹ laudef̄ et magnificē. De bac

laude suūp̄i dixi etiā plura sup̄ ser. x. P.

Tertio p̄ q̄s seip̄m laudare cū p̄cō mortili Laudaf

Et h̄ ē fm̄ lct̄m Tho. ij. q. cxiiij. vbi s. B. L. Et seip̄m p̄

fm̄ Alex. p̄t̄ ales in. ij. p̄t̄ fūme. Lū q̄s laudat q̄s mor/

se de eo qd̄ ē ɔ̄ gl̄iam dei: vepura de aliq̄ p̄cō taliter

morali. v̄p̄ etiā dīcēdo ut faciat se iaceatē de

maliciā: t̄ p̄cō suis cōmissis an̄ p̄les annos

q̄nq̄z i iuuētute: vices chozeis/bastiludis/spo/

lijs/fornicatiōib⁹/ t̄ ml̄i alijs vanitatiib⁹: fm̄

illō Prouer. ij. Letan̄ cū male fecerit: t̄ exul/

cāt̄ i rebo pessimis. Et seq̄. Quoq̄ vie p̄fse sūt̄

i famē gressus eoz. Aut cū q̄s ex sup̄bia p̄fert

de se falsa ut decipiat p̄im sūt̄. sic faciūt̄ p̄les

miseri t̄ paupes dīcētes se h̄ie ml̄ta bona in fi/

ne ut eis v̄dāt̄ alijs sub expectatiōe t̄ sic esodes

decipiūt̄. Uel si aliq̄ d̄ se maḡ dē ut ab alijs ho/

norēt̄: v̄l cā cupidit̄. Ul̄ cū q̄s refert aliq̄ de

se i ep̄ssam p̄xi zt̄umellā. Sicut Solaad. j. Re/

gū. xvij. q̄ dīcēbat. Ego exp̄obrāui agminib⁹

isrl̄ hōties. i. oprobriu t̄ pfūsōez feci hōdie cōg/

gregariōt̄ sūt̄ societati pl̄i lsl̄. **E**t sic p̄cēt̄

bis modis iacantia; ita etiā t̄ ironia. q̄ est ut Ironia

de sc̄m Tho. vbi s. q. cxiiij. ar. j. cū q̄s de se m̄lē

nora dē v̄t̄ reputet̄ bon⁹: q̄d̄ p̄t̄ fieri duplicit̄.

Uno mō cū virare. ut siq̄ ē ignozās et dīcēte se

ignorāt̄ t̄ hmōi. Et sic nō ē p̄cēt̄ nisi p̄ alicui⁹

circūstātē corrūptōez. Alio mō cū falsit̄are: cū

aliq̄ dīcēt̄ illō qd̄ i se nec recoḡt̄ nec credit. ut

si vir doce⁹ dīcēte se idocēt̄: aut fore dīcēte se ēē

debilē. v̄l dīvēs dīcēte se esse pauperē: t̄ sūlia. Et

sic p̄t̄er ad p̄cēt̄. Un̄ Aug. xxy. q. ij. Lū būli/

rat̄. dīcēt̄ sūt̄ būlit̄. cā metit̄. si n̄ eras p̄cō

an̄q̄ mēt̄er̄: mēt̄ēdō efficiēt̄ qd̄ virasti. ut

ritas nō est in te nisi ita te dīcēt̄ peccatorē ut

etiā esse cognoscas. hoc faciūt̄ aliq̄ in pfūsōe

dīcēt̄ de te peccata q̄ nō cōmiserit̄ t̄c. Et ibi⁹

dem inic. nō ita dī. Nō ita caueat̄ arrogancia

ut veritas relinquit̄. Et Greg. ibidē in. ca. Jng

cauti. ait. Incauti sūt̄ humiles q̄ se mentiendo

illaqueat̄. Hec ille. Debet tamē vnuſq̄s p̄ se

estimare peccatorē. Eci nō inueniat̄ peccata

de q̄b̄ se possit accusare salēt̄ sciat̄ q̄ nullū p̄t̄

deo ita p̄fēre fūire qn̄ i aliq̄ dīcēt̄. Prop̄fēa

dīcēt̄ dī. v̄. in. c. ad ei⁹. Bonap̄ mēt̄ēt̄ ē ibi cul/

p̄ agnoscere sūt̄ timere vbi culpa nō ē. Hec d̄

iactāt̄ q̄ntū ad p̄mā p̄cē fm̄ōt̄. **N**ūc vidē

dū erit breuerit̄ de scđo filia vane glōrie. s. p̄cē

sup̄t̄ōe nouitātū. Und scđo p̄cēt̄ qd̄ ex vana De p̄sūm

glōria nascit̄ est p̄sūp̄t̄ōe nouitātū. Et cōstīt̄ēt̄ i t̄cēt̄ noui/

lō q̄ aliq̄ i acīt̄ōe ext̄orib⁹: aliq̄ i cōsuetūt̄ fac̄: tāt̄

sincēt̄ rōnabili. Sic sūt̄ inūcōrōes nouitātū: q̄

nouos modos aut cōrōmōias fm̄ suum capuc

in dei cultu aut in diuinis officijs adinueniūt̄.

Quib⁹ dī. ii. q. v. i. c. 2. sulūisti. Qd̄ scđo p̄t̄z

documēto sanctūt̄ ēin ex sup̄st̄ōia adinueniōe

Berlino

XIII

Læc^o greno e psumedū, qles se clerici inuictores nouita
gorian⁹ tūq i officijs omisiss antiphōis siue cātu gre-
bz i ecclia goriano/ vt placeat plo cātār diaboli cātīca, i
decatari, qb̄ oia se vanamūdāna: z lasciuia, et glāntī
tali cantu artificioso z modularo. Lōtra q̄s ē,
c. Lūant. z. c. Lancātes. xch. dis. Et ibidē in. c.
In sc̄a. aie Br. Dcū manibz stimulat. I. ad trā
plūocār q̄ p̄lm vocibz dlectār. Sūr i uictores
nouitatu q̄ p̄les alijs q̄libet gñe hoiz virorū z
m̄lez: q̄ nouitaces p̄sumūr: iueniūr i vestibz/
i tunic/ pallijo/ iaspis/ calig/ /calceis/ peplis/
cingul/ golleris: ex qb̄ singlari videri volit
Uideat z artifices q̄ sua arte talia faciūt. Ita
dici p̄ d nouitatio i ornament̄ eōp̄, z q̄bus suis
rebo alijs. rōne q̄z nouitatu hec facientes au-
fieri, p̄curāces vanam glām q̄rūc, z sic d alijs.

De hypo
mo. Hypocrita greco finis et latine simulacrorum
terpetur. quod dum in ergo est malum bonum se palam ostendit.
nam in eo est defecatio bonitas et scientia et cum simili-
tudine habet ipsorum. Alius Alex. d'ales. y. p. sume. Hy-
pocratis est amor apparitus honestas pro se. ¶ Pro-
prio honorabili per hypocritam caput duplum. Puto gnatum
et tunc idem est quod simulacrum. Et isto modo hypocritis
est mendacio. Sustinet in signis exteriorum factorum. ut cum
quod palam exteriora signa respondeat. aut factorum aliquod de-
bet facere quod in eo non est. aut melius seu excellenter. ¶ In
eo vanitas existat. Et illo modo sepe magnus appa-
rat vestitus est simulacrum vel hypocritus fratre vel
sapientie. Magnus aut superius status in eis
vel suis aut combiatur. et sic de aliis est simulacrum suum
hypocritis divinitus et potentie. Sic artifex quem
poterit esse hypocrita. simulando per exteriora signa
se in arte sua alios precellere. quod cum non est. ut forsan
intimos habet famulos. vel multa maceris artis sue.
et sic de aliis. Et sic ois simulacrum aut hypocritus
est mendacium. et sic per se. Et aliquis mortale si est
et charitatem dei ait primi. Aliqui veniales. sic est
de mendacio. ¶ Alio modo caput hypocritae stru-
etur sacra scriptura. et sic est simulacrum scientiarum et in-
sticie quam quis non habet. et sic hypocrita est qui per exteriora
ratio hypostata factorum. scientiam autem qualiterum virtutem quam
enim debet non habere simulacrum. cui invenitur ut alii credant eum ratione
mirari habeat. et talis hypocritus est semper per se. quod est mendacium
miseritatem. et in factu. Et est aliquis mortale aliqui veniale. Quoniam
et quod est in factu. Et est aliquis mortale vel veniale potest considerari ex fine
quod est in factu. et quod est in factu. et quod est in factu. et quod est in factu.
¶ Charitatem est per se mortale. sic cum de simili-
tudine.

et in macta scriptura: et sic eum simulatio scribitur: et in
Deb vii: scriptura quā q̄s nō bz: et sic hypocrita ē q̄ p̄ extiora
cio hypo signa facit: scribitur quācūq; vtrūcū
cris deēr nō bz simulat: cū interioē ut alij credat cū radiat
miat sāc. hīc: et tal hypocrisia ē semp p̄ctū: q̄ ē mēdaciū
tbo. h. q. in facto. Et ē aliquā mortale: aliquā veniale. Qū
q. c̄j. i. q̄ asse sic mortale v̄l veniale p̄c̄siderari ex fine
tuor rationē hypocrita incēdit. Si nānḡ talis finis est
culis. Òb̄ caritate ēst p̄ctū mortale. sic cum q̄ simu-
lat scribatē ve falsam doctrinā dissimileat: in q̄
Hypo: sibi nō tacito crederet nisi sc̄ius et iust̄ apparet
crisis q̄ rer. q̄les sūc̄tē heretici i seruādis ieiunijs: in
sic p̄ctū: ōombō et elemosynis t̄c̄. Proper q̄d dīc dōs
mortale. Mat. v. 9. Heretice a falso p̄phit q̄ veniunt ad
vos i vestimentis: ouīū: intrinsecā aut sūr lupi rā
paces. Uel cū q̄s simulat scribatē ve dignōt̄ cre-
dat ad ecclasticā dignitatē: vel adipiscat alia
temporalia q̄cūq;: q̄nq̄s etiā cū damno alioz. Ul'
sīq̄ simulat iusticiā ve adipiscat officiū: aliqd

olios regedit. Uel si quis simulat scientiam vel famam
liarioris sicut aliqui infieri. et ut ea per hoc decipiantur: et si
suum persensum alliciantur: et sic de aliis similibus quod sunt
et charitatem dei vel primi. Si autem finis intentus
non repugnat charitati: tunc maneat veniente peccato.
Uel cum quis fingit se bonum quod non est: solu' ex
eo quod delectat in sic fingendo. De quoque est probatio inquit.
Ethicorum. quod talis magis videatur quam non malus. vel
si fingetur propter iocum recte. Hoc est enim ratio de scictioe
et medacio. **C**ontra vero hunc viceum hypocritis multa
secesserunt probi. I. Phys. et scientia. immo etiam dominus in euangelio.
Unus Sene. ad Lucum. Quod loquuntur scientias
mias: recordet sermo cum vita. Et idem ad eiusdem.
Multo magis ad te preiner quis tibi quisque alius
videatur. Et idem ibidem. Malum ubi se bonum simu-
lat tunc est pessimum. Et Tullius iuris de officiis. Con-
cius iniusticie nulla capitalior est quam eorum quod cum ma-
xime fallunt id agunt ut boni viri esse videantur.
Et lib. iij. dic. Voces aliquid agentes et id simulantes
eos probi sunt improbi et maliciose. Et in libro de
amicicia dicitur. Quidam rex simulatio viciosa est. col-
lit enim iudicium veri. Et subdit. Nec enim reproba-
di sunt qui peccata sua reguntur ne peccati alii occa-
sione peccant. sic enim agere hypocritis non est. La-
les enim non sunt mali in quo malitia eorum reguntur: sed
in quo se bonos simulantes videntur laudent ab ho-
minibus. Unus de hypocritis dicitur auctori Sophilos
gio. quod vita eorum fictio est. et mores sunt imagines
ab aliis vita: et id delent et decidunt. quod teste Sene.
in libro de clementia. Nemo potest diu ferre personam
scientiae: citio enim in nam suam recedunt quod virtus non
subest. quod autem ex solido nascuntur: rege in melius probi
sunt. Et subdit. Nempe vani et hypocrites sic significantur
raro enim perseverant et vivunt in maneribus povertatis:
mutantur: laudes amant: iactantur: sed faciliter perduntur
cum adulariis gloriantur: a quibus reuerteri expectant
quod agitur arbitramur bonum. dealios vero peruenient
dicunt. corrigunt nos. corrigunt etiam alios occasiones
ne queuntur. **T**hose vero huiusmodi hypocritas dece-
bat scientia canonica veteris testa. et doctores
scripti. Unus Sapientia Eccl. i. ait. Ne fuerit hypocrita
in specieboim. Et Job. viii. Spes hypocri-
tice pibit. Et ibidem. x. Haudiu' hypocrite ad
instar pueri. Et Esa. ix. Deus hypocrita est iniquus.
et Aug. sup psal. lxix. dicit. Simulata equitas non est
equitas: sed duplex iniurias. quae et iniurias et simula-
cio. Et Lib. iij. sup Mat. Nulla res sic extenuatur
ac sic simulatio. Nam malum sub specie boni ce-
re du' non dicitur non caueatur. Et Petrus rauet. in
dā fratre. Hypocritis subtile malum: secreta
venerum latentes: tinea scientiarum. Et Bern. dicit.
Hypocrite voluit esse huius et sine specie. pau-
citate pasci sine labore: aliis adulatibus: aliis de-
licate pasti sine labore: aliis adulatibus: aliis
ab aliis: mordecentibus ut canes: dolos ut vulpes.
ut lupi ut leones: ut rufi: ut fū lupi rapaces. mel
et dulcedores: iamque glorie et latenter lascivie ut visi-
tunt esse sine auctoritate iudices: sine visu
stes: postremo falsi accusatores: et omni ve-
rate carentes. Item Lib. iij. sup Mat.

De Hypocrisi et pertinacia

theū. O hypocrita si bonū ē bonū esse; vt quid
vis apparere et nō vis esse; vt qd vis esse qd nō
vis apparere. Si bonū ē bonū apparere; melius
ē bonū esse. Si malū ē malū apparere; peccatum
est malū esse. qd autem appare qd es; aut esto qd apa-

M
res.

Tertio hypocrisia reprobaat a chio do
Hypocrisie; quē sepe i euāgeliō iuentum⁹ ē hypocrisie
re ras reclamasse. Unū Mat. vi. 8. Lū facis ele-
mosynā noli tuba canere an̄ ce; sic faciunt hypo-
crice. Et ibidē. Lū ieiunias nolite fieri sic hypo-
crice tristes. Et Matb. xxiiij. Ut vob̄ scribe et
pharisei hypocrite; qd claudit̄ regnum celoz an̄
hoies; vos em̄ nō ineroit̄; nec introeūt̄ finis
terrare. Qd dictū ē eo qd scribe erāt doctores
legis; et pharisei erāt religiosi; appareces boni/
existētes mali. qd siles sūt bodie mlti. Et de ill̄
de Aug. lxxvij. di. i. c. Nemo. Nemo nocet in
ecclia ampli⁹ qd q pueri agēs nomē v̄l ordinē
seriat̄ habet. Et iter̄ Mat. xxiiij. chis ait. Ut
vob̄ scribe et pharisei hypocrite; qd contedit̄ do-
mos viduaz; oīones lōgas orat̄as. Iste siles
sūt bodie qd p̄mittit̄ legere plurib⁹ p̄sonis mis-
sas et psalteria siue oīones; et vñ sacrifici-
unt. et ira sub hypocrisi et fraude alioz bona ac-
cipiunt. Et iter̄ ibidē de chis. Ut vob̄ scribe
et pharisei hypocrite; qd circūt̄ mare et arida ut
faciat̄ vñi p̄ficiūt̄; et cū facit̄ fuerit faciēt̄ cū
filliū gehēnē duplo qd vos. Proselit⁹ dicebat̄
qd ex gētēlib⁹ queret̄ ad iudaismū. ad qd ml̄
ti pharisei laborabat̄ p̄f̄ inanē gl̄ias. sic bodie
faciūt̄ mlti religiosi; qd idifferēt̄ qscunqz h̄ie
p̄n ad religionē inducēt̄ et multiplicat̄ gentem
sed nō leticiā. Et iter̄ ch̄i us vbi s. 8. de. Ut vob̄ scribe
et pharisei hypocrite qd decimā mentā et
ambitū et ciminiū et reliqt̄is qd guiora sūt legi
iudiciū; misciam et fidē. Tales sūt bodie qui
curat̄ de qbusdā leuiw; vt qd forte hodie nō au-
diuit missam; vel dixit hāc oīone aue illam tē.
et tñ de odio p̄ximū de iudiciis falsis; de detrac-
cionib⁹ yenenosis; de luore iuidie; de supbia
et p̄suptiōe; de decepcione p̄ximoz; de ambicioe
bonoz; de iusticia et opp̄siōe pauperz et h̄moz;
nihil aut p̄p̄ curat̄. Et subdit̄ vbi s. ch̄i us. Ut
vob̄ scribe et pharisei hypocrite; qd mūdat̄ qd
desorūt̄ est calicis et parapsidis; et int̄ est; pleni
imūdicia et dolo. Et iter̄ ibi. Ut vob̄ scribe et
pharisei hypocrite; qd siles estis sepuleris deal-
batis; qd foris apparet̄ hoīo speciosa; intrus v̄o
plena se ossib⁹ mortuoz; et oī spurcias. Et iter̄
Ut vob̄ scribe et pharisei; qd edificat̄ monumē-
ta; p̄phaz; p̄ies aut vñ occiderūt̄ illos. Ex qd
oīo b̄i qd acris qd ve dure chis increpabat̄ pha-
riseos et sribas; p̄p̄ hypocrisim; modernis aut̄
epib⁹. O qnta chis dicere; si adhuc quersarcet̄
in terr̄. Et qd p̄ explicare qnta sit bodie hypo-
critaz numer⁹; qd tales neqz dicit̄ volūt̄; qn-
ta via; p̄ceā et scādala sub specie scritat̄; et bo-
nitat̄ fuit. O d̄ me tu vides oīa. Budeo di-
cere qd i die iudicii mlti qd nū credūt̄ boni; iusti-
sobri; p̄tinēces; amatores paup̄at̄; puri; re-

cti et simplices; videbūt̄ i societate damnator⁹;
pp̄ coī maliciā; castrimargia; cupiditatē et al-
lia p̄cra qd nū hoīo abscondita s̄t; tūc v̄o omib⁹
nora fiet. Hinc Sene. ad Luciliū s̄t. Quid p̄
dest aliquid ab hoīe et secretū; nihil deo clausū ē.
Qualis aut̄ hypocrite cogiscant̄; ondit̄ Augu. hypocrit⁹
sup ill̄ Mar. viij. Uenit̄ ad vos i vestimentis te quod
ouīu: di. Lū ceperit̄ aliquo ceneatioib⁹ eai p̄ v̄l noscunt̄.
subterbi v̄l negari; qd isto velamē? secut̄ sūt
v̄l? secupierit̄; tūc necesse ē v̄r̄; appareat̄ lūz
pus i pelle ouina an ouis i sua. Optimum⁹
remediu ē hypocrisim et vanā gl̄iam culibet. Reme-
boi ē cognitio suūp̄. Unū Sene. ep̄la. l. Illi diū ē b̄
se egrotari nesciūt̄; qd sue mens delicta no nō poterit⁹
uerūt̄mib⁹ meli⁹ enī qd seip̄m cogiscere. Nam
cognitio sui subsp̄ia vitare discessit; et laudib⁹ nō
decipi p̄stabit̄. Nec partuī domi ē seip̄m cogiscere
re. de cel̄ em̄, p̄cessisse legit̄. Unū Macrob. li. i. d
somno Scipiois. De celo inq̄ descendit̄ gnotos
olios. i. scito teip̄. Unū referit̄ qd cuiusq; qd Exemplū
itinere ad bestiudinē p̄uenire; r̄ndit̄ vox de cel̄
lo. Si te agnouerit̄ dt̄us cr̄is. Unū i fronte tem-
pli delphici oraculi hec sua scripta sunt. Hoc
necessaria ē cognitio sui. Nec refert̄ auror̄ i so-
philio. li. ii. trac. iii. c. v. de vana gl̄ia. Sic ḡ
babet̄; tres filias manis gl̄ies; vices Jactatiā; p̄
sumptioez nouitatiū; et hypocrisim. Rogemus
qd dñi v̄ nobis d̄r̄ grām v̄lādi vana gl̄ias cū
filialib⁹ suis; ne hic mercedē operz nō p̄ recipi-
mus; sed eternā quā speram⁹ p̄sequamur per
chām dñm nostrū. Amen.

De pertinacia qd est filia vane gl̄ie
Sermo. xiii.

Bē dico vobis

Arecepserūt̄ mercedē suā. Matb. vij
Sic audistis i p̄cedēt̄ fmōe; hec
v̄ba salvator̄ nr̄i sp̄eal̄r̄ dīcta sūt de euāgeliōs
sis; qd uis et expont̄ p̄n de oīo p̄ctōib⁹ qd finalis
in mortali uno vel plib⁹ decedit̄. et ales em̄ i b̄
mūdo recipiūt̄ mercedē operz suoz; si qd b̄ea fa-
ciūt̄ aut fecerūt̄. Et tō in futuro nō h̄ebūt̄ exp̄
ceare alia mercede; s̄z eternā dānat̄ez p̄ p̄ctis
suis; de qd penitente noluēt̄ vt portuissent̄. Et
ill̄ Apo. iiij. Dedi illi temp⁹ vt peniteret̄; et nō
vult penitente a fornicatiōe sua. Talib⁹ ḡ dicte
dñs i v̄bis th̄eat̄. Amē dico vobis receperūt̄
mercedē suā. Pro grā Aue maria. B
Amē dī
co vob̄ rece. mer. suā vbi s̄. Quia i p̄cedēt̄
i fmōe dīxi d̄ tribō filialib⁹ vane gl̄ies vices Jact-
atia; p̄suptiōe nouitatiū; et hypocrisim. Nunc
qd i p̄cti ser. dicere inēdō s̄ pertinacia et discor-
dia; qd erāt̄ sūt filie vane gl̄ie. Et p̄mo de pertinaciā
ia. C Ubi notādū ē; qd pertinacia est viciū sūt
pertinacia p̄ qd h̄o nimis int̄s sūt sūt nōlēs cede
re sūt meliora. Sic ḡ pertinacia d̄ qd i sūt sūt ex va-
nā gl̄ia vult qd suū sūt p̄ferat̄ alioz; qd uis au-
dit̄ alioz; qd filia eq̄lit̄ bona vel forte meliora.
Et sic defendit̄ suā sūt sūt ut v̄s

Nota

II

Nota

Pertinacia
qd dicit̄

Mollis
p̄seuerans